

Paul Cristian Ioniță

CITEȘTE-MĂ, CÂT ÎNCĂ-S VIU!

- P O E M E -

Editura ZVEN

str. Boerescu Zaharia, nr. 2, R3/3
cod poștal 130059, Târgoviște, Dâmbovița
tel.: 0765 464 304 | fax: 0345 401 330
zven.print@gmail.com | www.zven.ro

Editor – Ion Anghel

Procesare text – Reta Sofronie-Iancu

Tehnoredactare – ZVEN Print

Corectură – Ion Iancu Vale

Ilustrația copertei și grafica – Paul Cristian Ioniță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Ioniță, Paul Cristian

Citește-mă, cât încă-s viu! – poeme / Paul
Cristian Ioniță - Târgoviște: Editura ZVEN, 2021

ISBN 978-606-9745-37-3

821.135.1

Paul Cristian Ioniță

**CITEȘTE-MĂ,
CÂT ÎNCĂ-S VIU!**

- P O E M E -

Târgoviște, 2021

Lector:
Sebastian Drăgan

Copyright © 2021 IONIȚĂ PAUL CRISTIAN. All rights reserved

Acest volum este protejat prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, fără permisiunea scrisă a deținătorului copyright-ului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc conform legilor în vigoare.

Neliniștea timidului încăpățânat

Prezent în peisajul public ca pictor și artist plastic, Paul Cristian Ioniță a ținut morțiș să exhibe și să ne răsfete, cu o emoție nedisimulată, printr-o paletă largă, dar concisă, de creații zugrăvite în culori magice, cu mesaje directe sau povești cu tâlc.

Surpriza vine însă când neliniștitul pictor ni se dezvăluie prin vers!

Ai crede, la o privire neatentă, că poemele sale sunt doar reproduceri ale picturilor, schițelor, crochiurilor cu care s-a impus în memoria iubitorilor de artă, o pastișă a molcomelor mângâieri în tușe calde sau prin filigranul unor pânze întreșesute de simboluri, o poveste repetitivă, dar în registrul literar, a frământărilor cotidiene sau a obsesiilor măcinate din tinerețe spre maturitate și senectute.

Nici pomeneală! Am avut surpriza plăcută, citind și recitind versurile pictorului-poet, să fiu învăluit de o poezie profundă, care trimite și transmite către public o fațetă necunoscută, dar plăcută, a scotocitorului de sens dar și a jucăușului cu sentimente, în sentimente și noimă.

Paul Cristian Ioniță nu este un maestru al versificației riguroase, cât un jucător/judecător al zburciunii cotidian, raportat la veșnicele întrebări ale omenirii – Cine suntem?, Încotro ne îndreptăm?, Cum ne raportăm la cei din jur? – familie, soție, iubită, amantă, divinitate, clipă, sau dragoste. Multe dintre poemele sale trebuie dezghicite și gustate, adică scoase din coaja de ritm și rimă și-apoi proiectate spre locul în care sunt mestecate direct – în inimă!

Da, Paul Cristian Ioniță nu face vreun legământ cu sine însuși de a se proiecta din culoare și schiță în cuvintele poemelor sale, ci face, mai degrabă, o mărturisire – confesiune către cei care vor să-i descopere și o altă fațetă a personalității sale.

Să ne bucurăm deci, de această apofanie (tendința de a vedea tipare acolo unde nu există) a pictorului-poet, înzestrat nu numai cu talentul exersat al penelului, ci și cu exercițiul rezervat poezilor hărăziți.

Să-l citim, când încă-i viu!

Sebastian Drăgan,
Târgoviște, 11.10.2021

I

NOSTALGII

Criticilor mei

Mai e ceva neinventat
În lumea asta mare
Referitor la vers cifrat
Sau la versificare?

Și dacă toate s-au fumat
Și dacă de o vreme
Cineva ar fi inventat
Un vers fără probleme,

Mă-nclin în fața dumnealui
Spunându-i fără frică
Căci altul va veni hai-hui
Și altfel o să-i zică

De n-ar mai fi de născocit
Prea multe-n astă lume
Aș sta fără nimic să zic
Visând la zile bune.

Când pe pământ bătătoreau
Din umbră dinozauri
Și eu de mână te țineam
Fugind peste coclauri

Și ne opream când întâlneam
În peșteri foc de casă
Prin blăni mițoase tăvăleam
Privirea ta focoasă

Și ne trezeam într-un târziu
De frigul din odaie
– Mai pune-o pătură și vezi
Copilul din copaie

Și nu mai sforăi în ritmuri,
Închide ușa bine
Și nu mai tot cloci la versuri
Și dă-te lângă mine.

Izvorul

Din neștiute zămisliri
Și povestiri cu „dragă”
Apari ca-n dulcile iubiri
Pornite într-o șagă.

Neînțeleș vei rămânea
Ca viața din materie
De lumii nu i-ar mai păsa
Credința la vecernie.

Din încleștare-ai inventat
Izvoare și izbucuri
Și la lumin-ai arătat
Imensul din adâncuri.

E ca un ciclu repetat
Și în natura dragă
Povestea spusă într-un sat
Și dusă-n lumea largă.

Călătorie veșnică

În ritm de tren te duci și vii
Pe șina ne-nnodată
Podișuri, ape și câmpii
Te-adună și te-mbată

N-ai vrea să stai în halte mult
Să nu întreci măsura
Doar dacă ape cu tumult
Ți-ar alina arsura.

Și una singură ai vrea
Să-ți țină de vecie
Așa cum vezi acum o stea
Și treaz și la beție.

O stea de-ai fi în univers
Călătorind așa
Ai face drum în loc de vers
Pe unde ai umbla

În veșnicii ai fi cu ea
Stropșiri de apă vie
Și pe pământ o Viorea
Ți-ar fi călătorie.

Cântecul izvorului

În stânca –criptă, ți-ai găsit mormânt
Dar nu e-n veci ca zămislit să-ți fie:
Mai jos, sub alte cripte, din pământ
Ră sai cu seva ta zglobie.

Și astfel în adânc e moarte vie,
Deasupra stânca-n vânturi tot respiră
Și îți șoptește-n vuiet de rășină
Și sus și jos: e numai apă vie.

Pofta

Senin e cerul.
Vântul suflă rece.
Zăpada fuge pe drumeagul gol
În zare codrul
Înghețat trosnește
În casă focul
Nu se dumirește
De ce în iarnă arde domol.
Lumina lină
Pătrunde-n casă
Învăluiește-n pasteluri șterse
Mireasma dulce
Ce e pe masă
Pofta îți crește
Ce nebuloasă
Să umpli goluri în tine dese.

Fereastra

Te uiți că perdeaua se mișcă
Prin geamul de tine armat.
E vântul, copile ce iscă
Iluzii că e ferecat.
Tot astfel și gândul pătrunde
De vrei sau nu vrei să-l ascunzi
E-n firea umană să ducă
Mesaje-adresate, ghici cui?
Chiar ție copile-ți dă viață
Și ghes pe cărări să pornești
Și să-nțelegi totdeauna
Că nu-l poți opri prin ferești.

Iubirea

Ai fi crezut vreodată
Că n-ai să poți iubi
Ce-ai ales altădată
Nu te va ispiti?

Ai fi crezut vreodată
Că ceea ce simțeau
E dragoste curată
Și-ntr-adevăr trăiai?

Ai fi crezut vreodată
Că nu poți înțelege
Poveste-adevărată
Ce-n tine se petrece?

Ai fi crezut vreodată
Că nu vei regreta
Iubirea terminată
Fără de voia ta?

Și-atunci vei cugeta:
„Ce e iubirea oare?”
Mereu va exista
Această întrebare.

Iluzia unei stele

lui Costel Radu

Departa de mine de ești
Și nu scriu, nu citesc povești
Parfumuri și mane cerești,
Ce eu tot înghit, tu golești
Și cine mai știe de ești
Și-alături de mine plutești
În aburul dulce din cești.
O simt și trăiesc doar cu ea
N-o stinge, fii blândă de-i vrea
CĂ-N VÂRF E ILUZIA MEA
Iar dacă dorești dinadins
Să stingi ce totul e nins
Curaj îți dau, să nu te temi
De urgisirea ăstor vremi
mi-e teamă doar că n-oi putea
cu-nșelătoare forț-a ta
oricât mi-oi fi în gând o stea
ÎN VÂRF E ILUZIA MEA

Mai bine agață-te de ea
Și lasă tot ce vei putea
Și ce distrugi cu viața ta
Și orice gândești, și orice-ai vrea
Dar asta nu, Sybila mea
Și nici măcar n-o poți avea
Atinge-o doar cu lira ta
Mai mult nu poți, că-n acea stea
ÎN VÂRF E ILUZIA MEA!

Păsărica

Dulce păsărică
Eram un pitic
Când izbeai nălucă
De pervazul mic

Și-ți făceai un cuib
Într-un colț de casă
Răspândeai un nimb
Ce-mi pătrunse-n viață

L-am purtat mereu
Cu același jind
În sufletul meu
Să pot să te prind

Și să te dezmierd
Să te mângâi moale
Firea să mi-o pierd
Sub penele tale

Să mă încălzești
Până la extaz
Și să mă trezești
Pe un lung talaz

Care să mă poarte
În apele-adânci
Să mă ia departe
Până dăm de stânci

Să ne dăm cu trupul
Vremilor pustii
Să avem în noapte
Pășărici zglobii.

Balada cârnatului

Vă rog să-mi cântăriți
200 g ciocolată amăruie
Și un pumn mai gros de cuie
Un felinar la căruță
Trei cârnați la teleguță.

Dă-mi dragă și-un retevei
Pentru murguleții mei
Că nu mă-nțeleg cu ei
De când badea a plecat
Și pe mine m-a lăsat

Înapoi când m-oi opri
Un cârnat l-oi căsăpi
Obosită de drum lung
În casă iute s-ajung

Altu-i pentru câinii mei
C-am urmat drumul cu ei
Iar ultimul din desagă
Să-ți rămâie ție, dragă.

Da-n desagă când mă uit
Pute cel cârnat de mult.

Poveste

„Țară frumoasă, câmpii bogate!”
Zise-mpăratul trecând prin sate
Dar gândul iute îl și întoarse:
Măcar un om nu se-arătase
Să îl întâmpine cum se cuvine
Și să îi spuie vorbe blajine.
Mânie mare-atunci îl cuprinse
Calul din pinteni puternic strânse:
C-o să împartă pedepse multe
Să știe lumea de cin’-s-asculte.
Dar nu e nimeni pe câmp afară
Păsări nu cântă prin frunza rară
Câinii nu latră în prag de seară
Vântul nu bate în primăvară
Oameni nu umblă pe ulicioară
Și n-ai pe cine să faci de-ocară
„Frumoasă țară, frumoasă țară...”

Inscripție

Nicu

Nelu

Gelu

Scrie pe copac

Pe-același lemn scrie

Aicea eu zac.

Unui scriitor

Nu e precum ai vrea să fie
Ci este-așa cum îți e scris
Să stai pe-un petec de hârtie
Și să te simți în paradis.

Unui ratat

Tu vrei să crezi că nu ai parte
De fericire-n astă lume
Nu ai decât a scrie-o carte
Cu indicația "Postume".

Partidul

Partidule, eu te iubesc
Pe mine, nu pe tine
Și dragostea mi-o împlinesc
Din mine, nu din tine

Și te jelesc neîncetat
Pe tine, nu pe mine
Când în ședințe m-ai muștrat
Pe mine, nu pe tine

Eram o parte-nflăcărat
De ce era în mine
Că niciodată un oftat
Nu a ieșit din tine

Când ai supus ne-nduplecat
Voința mea prin tine
Minciuni pe trepte de palat
Nu le urcam cu tine.

Și-aș-am rămas anihilat
De mine, nu de tine
Când mi-am dat seama c-am oftat
Din mine, nu din tine.

Cât aș fi vrut să pot să uit
De mine, nu de tine
Și să rămân dezamăgit
De tot ce-i bun în mine

Dar n-am putut iubit partid
Să fiu mereu cu tine
Și ca să nu te las de tot
Fac un partid din mine.

Epilog

Motto:

*„E ușor a scrie versuri
Când nimic nu ai a spune!”*

M. Eminescu

Și încep de dimineață
Să v-o spun verde în față
Ca să fiu clar înțeleș
Chiar dacă nu m-ați ales...

A venit acum o lună
Mergând numai într-o rână
Să facă trei mai apoi
Snop legat de păpușoi

Ederă frumos legată
Taur și cârcel cu val
Burtă verde, stea de aur
O cărare-n deal cu faur

E plecată, emailată
Merge nălucit culoare
Peste nori, cireașă-n haltă
Deseori e sărbătoare

Câte-odată-ncrâncenată
Și amestec peste vale
Are-n papuci sonată,
Bani cu târna, alta cale

Numere, stilou, clondire
Un pahar și-o unduire
Țesătura este deasă
Ne întoarcem toți acasă

Și găsește, plănuiește,
Car de fân cu patru boi
Ce n-am reușit acum
O să vă spun mai apoi!

Cuprins

Neliniștea timidului încăpățânat.....	5
I. Nostalgii	7
Criticilor mei.....	9
Izvorul	11
Călătorie veșnică.....	12
Cântecul izvorului	13
Pofta	14
Fereastra	15
Iubirea	16
Alb	18
Călătorie	19
Moștenire.....	20
Iarna	22
Imagine	24
Poartă-n casă.....	26
Obișnuință	27
„Citește”-mă!.....	28
Gând la malul mării	30
Matinală	32
Cântecul codrului	34
Descoperire.....	36
Nostalgie.....	37
Flamingo.....	38
Iubire fără limite.....	40

Renunțare	42
Căutare	44
Vis.....	46
Demult.....	48
Dorința	50
Înșelăciune	52
Vara (Luizei).....	54
Himera Eminescu	56
Himera Coșbuc.....	58
Himera Topârceanu	59
Bunica și nuca	60
Balada zarzărului	61
În loc de ferestre.....	65
Amor trecător	66
Urme de seară.....	68
Contopire	71
Nedespărțiți	72
Timp	74
Regret	76
II. Cârciuma	77
Vis rece.....	79
Stafia.....	80
Măsuri (vicii)	82
Viciu.....	83
Zestrea.....	84
Îndemn	86
Căutare	87

Unele femei	89
Mândra	90
Clipa, într-un bar.....	91
Noapte de beție	92
Chemare.....	94
Biliardul	95
Roman nocturn.....	96
Opțiune	97
Dorința	98
Căsătorie.....	101
Păcatul.....	104
Beție	107
Vrăjitorie	109
III. Ceasuri bolnave	111
Buruiană bună	113
Bula sățioasă.....	115
Folk	117
Lekmandozepargul.....	118
La spital.....	120
Orgoliu bolnav	121
Amnezie	122
Usturoi.....	124
Foc de paie.....	125
Silvia	126
Vindecare	127
Frământare.....	128
Spitalul de recuperare.....	130

„Iubire veșnică”	132
Dorință bolnavă.....	134
Schimbare	136
Dragoste folclorică.....	138
Dragoste de semeni	139
Vis fatal	140
Goliciune.....	142
Scrisoare din spital	144
Operația	146
IV. Revolta mocnită.....	147
Of.....	149
Suferința	151
Ideal.....	152
Solitudine	153
Nu te-aș fi cunoscut.....	154
Gând de lemn.....	156
Libertate falsă	157
De ce să tac?	160
Consens.....	162
Soluție.....	164
Mugur, mugurel.....	165
Speranța.....	167
Frica.....	168
Reflecție	170
Răzbunare.....	171
Gând de soldat	172
Focul.....	174

Zbucium.....	175
Riposta	176
Iubire hărăzită	177
Neputința	178
Decret	179
Puterea.....	182
V. Fantezii reale	183
Valul.....	185
Catren	187
Când trupurile-ar deveni mașină	188
Rugămintele bolnavă.....	189
Brădița din pădure.....	190
Regie.....	192
Durerea.....	194
Pomul fermecat.....	195
Amurg.....	198
Minune	200
Baladă la Moneasa (I)	201
Baladă la Moneasa (II)	202
Arlechinul	206
Iubire eternă (iubire la Chiojdu)	208
Peste cana cu vin.....	210
Poienițele de Jos.....	211
Încă.....	214
Dacă.....	216
Picătura din urmă.....	218

Violul.....	219
Ghioceii	222
Tăcere cu vorbe (Roxana)	224
Nu vrei tu	226
Vaca nebună.....	228
Înghetata	229
Ilderim.....	230
Test	232
Rătăcire.....	233
Iluzia unei stele	236
Păsărica.....	238
Balada cârnatului	240
Poveste.....	241
Inscripție	242
Unui scriitor	243
Unui ratat.....	243
Partidul	244
Epilog.....	246

TIPARUL www.zven.ro
zven.print@gmail.com
tel./fax: 0345 401 330
mobil: 0765 464 304

str. Gabriel Popescu, nr. 3, Târgoviște, Dâmbovița

Autorul declară că prezentul volum îi aparține și că nu încalcă drepturile
intelectuale ale niciunei alte persoane. Drept urmare își asumă întreaga
răspundere, conform legislației în vigoare, atât pentru forma,
cât și pentru conținutul volumului de față.
